

Inimesed usuvad väga erinevaid asju – horoskoope, saatust, tähti jne. Mõni usub veel taeva olemasolu, kuid enamused eitavad nii taeva kui põrgu olemasolu. Tunnistustest aga kuulsime, et tegelikult on nende mõlema olemasolu vägagi reaalne. Kuidas aga olla valmis, et me ei jõuaks sellesse masendavasse ja hirmsasse paika, mida nimetatakse põrguks ja mis tegelikult on valmistatud kuradile ja tema deemonitele? Me tahame oma igaviku veeta ju ühes pühadega taevastes paikades, mille on meile valmistanud Jeesus Kristus.

Selleks me vajame määrata oma vaimulikku olukorda. Me vajame teada, kas oleme Jeesuse omad ja kui, siis millises staadiumis on meie usk. Johannese evangeeliumi 6: 47 ütleb Jeesus: „Tõesti, tõesti ma ütlen teile: kes usub, sellel on igavene elu!“

Nii lihtne see ongi – me vajame uskuda. Kuid me vajame selles usus püsima jääda. Selleks on meil vaja kasvada.

Paulus räägib meile Efesose kirja neljandas peatükis kasvamisest vaimulikuks täismehiks või –naiseks ja et me ei jääks väetimaiks lasteks.

Jumal tahab, et me kasvaks! Efesose kirja neljanda peatüki põhjal võime järeldada, et on beebi-iga, lapseiga ja täisiga:

1. Beebi-iga iseloomustab süütus, puhtus – beebidel puudub minevik; teadmatus – nad ei tee vahet, mis õige, mis vale; samas õpivad beebid ruttu tähelepanu nõudma.
2. Lapseiga iseloomustab ebakindlus – lapsed alustavad millegi tegemist, kuid ei pruugi lõpetada. Lastele ei saa loota, sest nad ei suuda veel vastutust kanda ja on kergesti mõjutatavad. Samuti on lapsed uudishimulikud, vaimulikud lapsed on alati igasugu kuulujuttudele ja mis veel hullem, nende levitamisele. Ka on lapsed jutukad – nad vadistavad kogu aeg. Kasvades peame aga õppima ka vaikima. Need kristlased, kes liiga palju räägivad, eksivad tavaliselt kolmes asjas:
 - a) räägivad halba eemalolevatest inimestest,
 - b) räägivad tühja juttu - kõnelevad tavaliselt ainult endast, mida nad on teinud või kavatsesid teha, või kus nad on käinud või kavatsesid minna,
 - c) räägivad rumalusi, teevad rumalat nalja.
3. Täisiga iseloomustab vastutuse võtmine, kriitika ja kiituse talumine ning võime märgata ja tähele panna.

Keegi ei sünni täiskasvanuna siia maailma, vaid beebina. Ja siis kasvatakse suureks, täisealiseks.

Nii ei sünni ka keegi täiskasvanud kristlasena vaimulikku maailma, vaid vaimuliku beebina ja siis hakatakse kasvama.

On normaalne olla õigel ajal nii beebi, laps kui täiskasvanu. Kuid on ebanormaalne jääda igavesti beebiks või lapseks. Ja seda ka vaimulikult.

Et füüsiliselt täisealiseks saada, vajame me õiget toitu ja puhast õhku. Samuti kristlastena kasvades vajame me õiget toitu – lugeda ja uskuda seda, mida piibel kirjutab ning hingata, s.t. palvetada, suhelda Jeesusega. Ainult nii õpime me Jumalat paremini tundma ja võime vaimulikult kasvada.